

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἡ τοπικὴ Διοίκησις

Πολλοὶ ἀπευθύνουσι εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν τὸ ἐρώτημα, διατί ἐνῶ ἡ ἡμετέρα πόλις περιήλθεν εἰς ἀξιοδάκρυτον κατάστασιν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς τοπικῆς διοικήσεως καθόλου, δὲν ἐλέγχωμεν αὐτὴν ὡς πρότερον καὶ ὡς εἰς ἄλλας περιπτώσεις ἡσσονος ἀθλιότητος, ἐκφράζουσι δ' ἐπὶ τούτῳ τὴν ἀπορίαν αὐτῶν. Τῇ ἀληθείᾳ ἔχουσι δίκαιον οἱ διαπορούντες ἐπὶ τῇ ἐλλείψει δημοσιογραφικοῦ ἐλέγχου, προκειμένης καταστάσεως πραγμάτων, χειροτέρας τῆς ὁποίας δὲν ἐγνώρισεν ὁ τόπος ποτε μέχρι τοῦδε· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῶσι ὅτι τὰ ἄριστα καὶ τὰ χεῖριστα τῶν πραγμάτων διαφεύγουσι τὸν ἔλεγχον ὡς ἐπὶ τῶν τελειότερων συστημάτων ὁ ἔλεγχος εἶναι περιττός, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀχειροστάτων ἢ κατὰ κρισις εἶναι ἀνωφελὲς καὶ ἀδύνατον· ἀνωφελὲς μὲν, διότι ὅταν τὰ πράγματα περιέλθωσι εἰς τὸ ἔσχατον ὅριον τῆς ἀταξίας, τῆς φαυλότητος, καὶ τῆς ἐξαχειώσεως εἰς ὅθεν θέλει συντελέσει ἀδύνατος δὲ, διότι ὅταν τὰ πράγματα σφάλλουσιν ἐν πᾶσι καὶ καταρτίουσι πανταχόθεν καὶ διεφάρμακον καθόλου, ὁ ἔλεγχος δὲν γνωρίζει πῶθεν ἄρχισαι καὶ ποῦ νὰ τελειώσῃ· ὁπότεν μάλιστα οἱ διεπόντες τὰ πράγματα ἐκεῖνα εἰσὶν ἀδιόρθωτοι καὶ τὸ χειρότερον, ἀνίκανοι νὰ διορθωθῶσι.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο περιήλθομεν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς Δημοτικῆς καὶ τῆς ἄλλης τοπικῆς διοικήσεως· ἀπ' ἐνὸς πανταχοῦ ἀθλιότητι, ἐγκατάλειψις καὶ ἐξαχειώσις, ἀπ' ἑτέρου οὐδαμοῦ πρόνοια πρὸς θεραπείαν καὶ ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων. Τί θέλουσι νὰ κάμῃ εἰς τὴν κόλασιν ταύτην ὁ τύπος καὶ πόσον ἤθελεν ἐπιδράσει ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ ἐπὶ παχυδέρμων ἄτινα οὐδεμίαν ἔχουσι πρὸ πολλοῦ συναίσθησιν τοῦ ἐπ' αὐτῶν φερομένου μαστίγιον τῆς κατοκρίσεως; Ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν, μ' ὄλην τὴν ἀθλιότητα τοῦ τόπου, ὁ τύπος παρ' ἡμῖν τρεῖς σιγῆν καὶ σχεδὸν παραλείπει τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον. Νὰ καταδείξῃ ὁ τύπος τὴν ἀθλιότητα ἣτις ὑπάρχει πανταχοῦ παρ' ἡμῖν, νὰ δείξῃ τοὺς ἀνομιμαίους π. γ. ὄρους ὑπ' οὓς βιοῦμεν, τοὺς κινδύνους ἀπ' οὓς διατελούμεν, τὴν ρυπαρότητα τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, τὴν ἀλην αὐτῶν ἀξιοδάκρυτον κατάστασιν, τὴν ἀταξίαν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, τὰς παραβάσεις ὄλων τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, τὸν τραμπουκισμόν ὅστις διέπει τὰ πάντα, τὴν ἐλλείψιν ἀσφαλείας κ. τ. λ. εἶναι ἔργον μάταιον, διότι οὐδεὶς ἀρνείται παρ' ἡμῖν τὴν κατάστασιν ταύτην, οὐδ' αὐτοὶ οἱ ὑπεύθυνοι αὐτῆς. Νὰ ἐκτραγωδήσῃ ὁ τύπος τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ νὰ καταδείξῃ τὰς συνεπείας αὐτῆς πρὸς τὸ κοινόν; καὶ τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἔργον περιττόν, ἐφ' ὅσον τὸ κοινὸν δὲν ἔχει ἀκριβῆ συναίσθησιν τῶν ὄρων ὑπ' οὓς διοικεῖται καὶ τῶν συνθηκῶν ὑπ' αὐτῶν.

Ἐνταῦθα ἡ χρονία κακοδιοίκησις κατέστησεν ὁλοῦς ἡμᾶς ἀναισθητοὺς πρὸς τὰς συνεπείας αὐτῆς, ἤχλιασμεν δ' ὅλοι νὰ πιστεύωμεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν διοικηθῶμεν ἄλλως, ἢ ὅπως διοικούμεθα καὶ ἐσυνειθίσασμεν νὰ ζῶμεν ἡσύχως καὶ ἀπαθῶς ἐν μέσῳ τοῦ διοικητικοῦ τέλματος ὑπερ μᾶς πε-

ριβάσει καὶ μᾶς δηλητηριάζει. Τίς ἐξανίσταται παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῇ καταστάσει εἰς ἣν διατελούμεν; τίς διαμαρτύρεται κατ' αὐτῆς; τίς σκέπεται περὶ θεραπείας ἢ μᾶλλον περὶ σωτηρίας; Ὅλοι ὑποκύπτουμεν εἰς τὸ πεπρωμένον μας καὶ μόνον ἐνίοτε ἐξεγείρεται ἐν ἡμῖν ἡ ἐπιθυμία νὰ βλέπωμεν τὴν εἰκόνα τῆς καταστάσεώς μας ἐν τῷ τύπῳ, καθ' ἣν στιγμὴν λαμβάνομεν τὸν πρῶτον ἡμᾶς καφέν· μέχρι τούτου ἐξικνεῖται ἡ ἡμετέρα εὐαισθησία καὶ ἡ ὑπερ ἡμῶν αὐτῶν πρόνοια. Οὐδὲ θὰ ὑφίστατο παρομοία κατάστασις παρ' ἡμῖν, ἐὰν αὐτὴ δὲν ἐστηρίζετο εἰς τῶν πολιτῶν τὴν ἀνοχήν, ἵνα μὴ εἴπωμεν εἰς τῶν πολιτῶν τὴν ἀναισθησίαν. Τίποτε δὲν δύναται νὰ ἀντιστη εἰς τοῦ κοινοῦ τὴν ἀποδοκιμασίαν, παρ' ἡμῖν δὲ ἡ ἀθλιότης περὶ τὴν τοπικὴν διοίκησιν ὑφίσταται, διότι στηρίζεται ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἀνοχήν ἢ ἀναισθησίαν. Ἄρκει νὰ ριψή τις βλέμμα ἀπ' ἐνὸς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας καὶ ἀπ' ἑτέρου ἐπὶ τῆς ἀπαθείας μεθ' ἧς ἀνεχόμεθα αὐτὴν, ἵνα κρίνῃ περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἡμετέρας ἀνοχῆς. Ὅλοι εἴμεθα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον συνένοχοι ἐπὶ τῇ καταστάσει ταύτῃ, ἐὰν δὲ ἐνίοτε παραπονοῦμεθα κατ' αὐτῆς, τὸ πράττομεν ἵνα ἀποκρούσωμεν τὴν ἡμετέραν ἀνοχήν.

Νομίζετε ὅτι ἐὰν πέντε ἢ δέκα οἰκοκυρατοὶ προσήρχοντο εἰς τὸν ἡμέτερον κ. Δήμαρχον καὶ ἔθετον ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὴν δημοτικὴν τοῦ πολιτείου καὶ τῷ κατεδείκνουν ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ εἶναι ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἀθλία, ὅτι ὑπ' αὐτὴν ὁ τόπος πάσχει καὶ ὀπισθοδρομεῖ, ὅτι ἡ πολιτεία τοῦ αὐτὴ τὸν ἀγεῖ εἰς τὸν πολιτικὸν τάφον αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐν περιπτώσει ἐμμονῆς εἰς αὐτὴν θέλουσι πράξει ὡς τὸ καθῆκον αὐτῶν ὑπαγορεύει, νομίζετε, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι δὲν ἤθελεν ἐπέλθει διόρθωσις τις; Ἐὰν δέκα ἢ εἴκοσι ἐγκριτοὶ πολῖται προσήρχοντο ἐπίσης εἰς τὸν κ. Νομάρχην καὶ κατεδείκνουν αὐτῷ ὅτι, ἀνεχόμενος τοιοῦτον δημοτικὸν σύστημα, ἐλέγχεται ἀνεπαρκῆς, ὅτι οὐδεμίαν ἐκπληροῖ παρ' ἡμῖν ἀποστολήν καὶ ὅτι ἐκθέτει τὴν Κυβέρνησίν του εἰς τὰς ὑπονοίας καὶ τὴν χλευσὴν τοῦ τόπου, νομίζετε ὅτι τοιαύτη τις παράστασις ἤθελεν ἀποβῆ εἰς μάτην; Καὶ πολλὰ ἄλλα εἶχεν ὁ τόπος μέσα ἵνα ἄρῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ τὴν βαρύνουσαν ἀθλιότητα, ἄτινα ὅμως εἴτε ἐκ δειλίας, εἴτε ἐξ ἀδιαφορίας οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν. Ἐδύνατό τίς νὰ εἴπῃ ἀκόμη ὀλίγας λέξεις καὶ πρὸς τοὺς ἀμέσους ὑπευθύνους τῆς καταστάσεως ταύτης, ἀλλ' εἶναι μάταιον, ἀφοῦ τοὺς γνωρίζομεν καὶ μᾶς γνωρίζουσι. Ἐὰν δὲν μᾶς ἐγνώριζαν θὰ τοῖς ἐλέγαμεν ὅτι βαίνουσι πρὸς τὸν πολιτικὸν ὄλεθρον τῶν, ὅτι οὕτω πολιτευόμενοι διασκαλεύουσιν ἐκ τῆς συνειδήσεως τοῦ τόπου τὰς ἀξιώσεις τῶν καὶ ὅτι εἶναι ἐντροπὴ νὰ ἔχωσι ἀξιώσεις ἐπὶ τόπου ὃν καταστρέφουσι, διαφθείρουσι καὶ τυραννοῦσι. Ἄλλὰ καὶ ἀνὰ τὰ εἴπωμεν αὐτὰ δικαιούνται ἐκεῖνα νὰ μὴ τὰ πιστεύσωσι, διότι μᾶς γνωρίζουσι ὅτι εἴμεθα δούλοι αὐτῶν καὶ ὅτι ὅλ' εἴμεθα τοιοῦτοι καὶ ἀν' ἀκόμη μᾶς πωλήσωσιν. Ἰδτε μὲ ποῖαν ἀναισχυντίαν καὶ μὲ ποῖον κόμπον βαίνομεν ἐν μέσῳ τῆς ἀθλιότητος ἣν ἐδημιούργη-

σαν καὶ ὅλ' ἐννοήσατε τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων ἡμῶν.

Ὁ τελευταῖος σεισμὸς εἶχε καταστήσει μετὰξὺ ἄλλων οἰκοδομημάτων ἐνταῦθα ἐτοιμόρροπον καὶ τινα ἀποθήκην ξυλείας κατὰ τὴν ἰδὸν Καλαβρυτῶν καὶ παρὰ τὴν μεσημβρινὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως, ἀνήκουσαν τῷ κ. Κ. Χανιζῆ—Ἰωάννου. Τὸ ἐτοιμόρροπον τῆς ἀποθήκης ταύτης ἦτο ἐμφανὲς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄλων, πολλοὶ δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ σειμοῦ μέχρι προχθὲς διερχόμενοι ἐκείθεν μετὰ περιεργείας παρετήρουν τὴν παράδοξον κλίσιν τῶν ἐξωτερικῶν αὐτῆς τοίχων. Μόνον φαίνεται, διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν οἰκοδομῶν ἢ καταστάσις αὐτὴ ἦτο ἀπαρατήρητος, διὰ τοῦτο μῆτε ἡ καταδάφισις τῆς ἀποθήκης διετάχθη, μῆτε ἀπηγορεύθη τοῦλάχιστον ἡ ἐν αὐτῇ διαμονὴ ἀνθρώπων καὶ αὕτω ἀπῆλθεν δυστύχημα ἀξιοθρήνητον. Παρὰ τὸν ἕνα τοῖχον τῆς ἐν λόγῳ ἀποθήκης ἐστήθη στέγασμά τι καὶ ὑπ' αὐτὸ ἤργαζοντο ξυλουργοὶ εἰς ἀποκοπὴν σανίδων σταφυδοκλωσίων, ἀλλὰ περὶ τὴν δειλὴν τῆς παρελθούσης τρίτης, ὁ ἐπικλινὲς τοίχος ἐκεῖνος ποτισθεὶς ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς βροχῆς τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατέπεσε καὶ ὑπ' αὐτὸν ἔθαψε τρεῖς ἑργάτας καὶ τρία παιδιά· ὁ εἰς τῶν ἐργατῶν ἐτελεύτησεν ἐκ τῶν τραυματίων, οἱ ἕτεροι δὲ καὶ τὰ παιδιά βαρῶς τραυματίσθησαν διατρέχουσι κίνδυνον ζωῆς, ἐὰν δὲν ἐτελεύτησαν καθ' ἣν στιγμὴν ἀναγκάσθημεν τὸ ἀλγυμένον γεγονός, διότι ἔπαθον θεινὰ καὶ καίρια τραύματα. Ἦδη ἐρωτᾶται εἶναι τίς ὑπεύθυνος ἐπὶ τοῖς γενομένοις ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ πῶς θὰ δώσῃ τὰς ὀφειλουμένας εὐθύναις; Βεβαίως εἶναι κάποιος ὑπεύθυνος, διότι οἱ νόμοι ἡμῶν εἰσὶ σαφοὶ καὶ περὶ ὄλων προνοητικοί· ἀμφιβάλλομεν ὅμως ἐὰν ζητηθῇ ὁ τοιοῦτος καὶ ἀν' ἂν δώσῃ λόγον τῆς πράξεως ἢ τῆς παραλείψεώς του, διότι γνωρίζομεν ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ διοίκησις καθ' ὄλου δὲν ὑφίσταται οὐδὲ λειτουργεῖ χάριν τῶν πολιτῶν, ἀλλ' εἶναι κατασκευασμα μάταιον ἢ δὲ ζωὴ τῶν πολιτῶν θεωρεῖται εὐτελὲς χρέμα, ἀπέναντι τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀπαραβιάστου χαρακτῆρος ὃν περιβάλλονται παρ' ἡμῖν τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως. Τίς εἶναι λοιπὸν ὑπεύθυνος ἐπὶ τοῦ προκειμένου; Βεβαίως καὶ κατὰ πρῶτον λόγον ὁ Νομομηχανικὸς καὶ κατὰ δεύτερον ἡ Ἀστυνομία· ὁ κ. Νομομηχανικὸς ὄφριλε ἅμα τῷ τελευταίῳ σεισμῷ νὰ ἐξετάσῃ τὰς οἰκοδομὰς τῆς πόλεως καὶ νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἐτοιμόρροπους καὶ ἐπικινδύνους εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν τὰς ἀπειλοῦσας πτώσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ὁποίων ἀνήκεν ἀναμφισβητήτως καὶ ἡ ἐν λόγῳ ἀποθήκη· νὰ καταδείξῃ δὲ τῇ ἀστυνομίᾳ καὶ τὰς οἰκοδομὰς ἐκεῖνας αἰτινας, ἕνεκα τοῦ σειμοῦ, δὲν ἐδύναντο νὰ χρησιμεύσωσι εἰς ἀσφαλὴ καὶ ἀκίνδυνον ἐνδιαίτησιν ἀνθρώπων, ἀνευ σπουδαίων ἐπισκευῶν, μὴ πράξας δὲ τοῦτο ὁ κ. Νομομηχανικὸς ἐγένετο ὑπεύθυνος τοῦ δυστυχῆματος τῆς παρελθούσης τρίτης καὶ ἐνοχος αὐτῆς ἀνευ ἐλαφρυντικῶν· ἡ δὲ ἀστυνομία, ἣτις λογίζεται καὶ ὀφείλει νὰ ἦναι πρόνοια περὶ πάντων, ὄφριλε νὰ καταδείξῃ τῷ κ. Νομομηχανικῷ τὰ

προφανώς έτοιμόρροπα κτίρια, εάν τυχόν διέφυγον τινά την αντίληψίν του και να προκαλέση επ' αυτών την γνώμην του μη πράξασα δε και αυτή τοῦτο έγένετο συνέννοχος τῷ κ. Νομομηχανικῷ, αλλά μετά πολλῶν έλαφρυντικῶν ὡς εκ τοῦ ἀκαταλόγιστου αὐτῆς. Ἄλλ' ἤδη μετά τήν τὸ εὔρεσιν τῶν ὑπευθύνων προβάλλεται ἀφ' εἰαυτοῦ ἐρώτημα, ποίας εὐθύνας θὰ δώσωσιν οἱ ὑπεύθυνοι; Ἡ ἀπάντησις εἶναι εὐκολοῦς: οὐδεμίαν, διότι παρ' ἡμῖν οἱ διοικούμενοι εἶναι σκῆλοι ὀρείλοντες νὰ κατασυντρίβωνται χάριν τῶν κ.κ. μηχανικῶν και διότι παρ' ἡμῖν ὑπὲρ αὐτῶν δὲν ὑπάρχει οὐδ' ἡ πρόνοια ἐκείνη, οὐδ' ἡ προστασία, ἥτις ἀλλαγῶν ἐπιδαφιλεύεται εἰς τὰ φορητὰ ἢ τὰ κατοικίδια ζῶα. Τοῦτο δὰ μᾶς ἔλλειπε τώρα, νὰ ζητεῖται λόγος ἀπὸ τοὺς κ. κ. Μηχανικοὺς, διότι φρονεῦνται ἢ ἀκροτηριάζονται ὀλίγοι οὐτιδανοί! Ἄλλ' εἶναι καθήκον του νὰ φροντίζη περὶ αὐτῶν, διὰ τοῦτο πληρώνεται! Δὲν εὐκαιρεῖ νὰ φροντίζη περὶ τοιούτων πραγμάτων, ἔχει ἄλλας ἀσχολίας, ἔκαστος ἃς σώζεται ὅπως δύναται, ἃς ταχθῆ και εἰς ἓνα ἄγιον νὰ τὸν προστατεύη. Ἄλλ' ἡ δικαστικὴ ἀρχή; αὕτη εἶναι διὰ τοὺς ζωοκλέπτας τοὺς κ. κ. Νομομηχανικοὺς τοὺς σέβεται. Καὶ ὁ κ. Νομομηχανικὸς εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἐκυτόν του και ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐξακολουθεῖ τὸ ἐργον του, νὰ παραλαμβάνη δηλ. δρόμους και γεφύρας και νὰ σκοπιῶν ἀνθρώπους. Τώρα νομίζομεν πρέπει νὰ εἴπωμεν τί ἤθελε συμβεῖ εἰς παρομοίαν περιστασίαν ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ὅπου ὁ πολίτης δὲν ἔχει τόσα δικαιώματα ὅσα ἡμεῖς, οὐδὲ τὸσον κυριαρχικὴν ἐξουσίαν ὅσην ἐξασκοῦμεν ἡμεῖς διὰ τῆς ψήφου μας και τῶν ἐλευθεριῶν ἃς τρώγομεν, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, μὲ τὸ κουτάλι. Ἐκεῖ πίπτει, ἃς ὑποθέσωμεν, μίαν ἀποθήκη ζυλείας εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως και ὑπὸ τὰ ἐρείτιά της καταπλακῶναι και φονεύει και ἀκρωτηριάζει τρία πτωχὰ παιδιά. Τρεῖς δυστυχεῖς ἐργάται, προστατάς οἰκογενειῶν.

Πρώτη εἰς τὸν τύπον τῆς καταστροφῆς φθάνει ἡ δικαστικὴ ἀρχή και ἐπιλαμβάνεται ἀνακρίσεων βεβαιουται δὲ ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ὅτι πρὸ μηνὸς σχεδὸν ἢ ἀποθήκη ἐκείνη εἶχε γίναι ἐτοιμόρροπος ἐκ τοῦ σεισμοῦ ὅτι τὸ ἐτοιμόρροπον αὕτη; προσεῖλκυε τὴν περιέργειαν τῶν διαβιτῶν: ὅτι ὁ κ. Νομομηχανικὸς τῆς πόλεως δὲν διέταξε τὴν καταδάφισίν της, οὐδ' ἀπηγόρευσε τὴν ἐν αὐτῇ διαμονὴν ἀνθρώπων, ὅτι ὄφειλε νὰ πράξη τοῦτο, διότι εἶναι ἐπιβεβλημένον αὐτῷ καθήκον. Ἐπὶ τούτου ἤθελεν ἐκδόσει ἐντάλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ, ἤθελε τὸν φέρει ἐνώπιόν της εἰς ἀπολογία και τιμωρίαν ταχύτατα ἤθελε δικασθεῖ και θὰ κατεδικάζετο ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, θὰ ἐπιτιμᾶτο δημοσίᾳ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἤθελεν ἐκπέσει τῆς θέσεώς του, ἤθελε κηρυχθεῖ ἀνίκανος εἰς ἀνάληψιν τῆς θέσεώς του και τὸ δὴ χειρότερον, ἤθελε τῷ ἀφαιρεθεῖ τὸ δίπλωμα τοῦ Μηχανικοῦ ἀφίνον τὰς ὑπὲρ τῶν παθόντων πολιτικὰς ἀποζημιώσεις εἰς ἃς ἤθελε καταδικασθεῖ και τὰ παρόμοια. Ἦ αὐτὰ ἤθελε πάθει και ἄλλος, ἐάν ἄλλος ἦτο ὑπεύθυνος. Ἄλλὰ μὴ φοβεῖσθε, τοιαῦται τερατωδία δὲν συμβαίνουν παρ' ἡμῖν, ἐδῶ δύνανται οἱ μηχανικοὶ νὰ φονεύωσι διὰ τῆς ὀλιγωρίας των, χωρὶς ν' ἀνησυχῶσι και οἱ πολῖται νὰ δολοφονοῦνται ἡσυχῶτατα.

Και ἐν μικρὸν ἀπόγευμα ἐκ τῆς δημοτικῆς διοικήσεως. Ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν δὲν διαπρέπει ἐπὶ καθαριότητι, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν πόσον ἀτελῶς διενεργεῖται ὁ καθαρισμὸς αὐτῆς και ἀφοῦ ἐπατράπη ἢ εἰς τὰς ὁδοὺς πώλησις και ἐναπόθεσις ὄλων τῶν βυρπαινόντων πραγμάτων, ἀπὸ τῶν κρεάτων μέχρι τῶν καρπουζίων. Ἄλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τούτου, πρόκειται περὶ τῶν ἀποκομιζομένων ἐκ τῶν ὁδῶν ἀκαθαρσιῶν (σκουπιδίων), ἅτινα συνάζονται και ἀποκομίζονται πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀποτελέσωσι πολ-

λὰς μολυσματικὰς ἐστίας περὶ τῆς πόλεως και εἰς τὰ πρόβυρα αὐτῆς. Τὰ λεγόμενα σκουπίδια, ἅτινα τὰ κάρα τῆς καθαριότητος περισυλλέγουσιν ἐκ τῶν ὁδῶν, κομίζονται εἰς τὰ παρὰ τὴν πόλιν κτίματα, ἵνα χρησιμοποιηθῶσιν ὡς λιπάσματα. Ἄλλὰ ποῦ και πῶς ἐναποταμιεύονται; κατὰ τὸν ἀφειδέτερον τρόπον: ῥίπτονται εἰς τοὺς χάνδακας τῶν ὁδῶν ἐν μακροτάτῃ γραμμῇ και ἐκεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον και τὰς βροχὰς σήπονται ἐν ἀνέσει, ἀναδίδοντα τὰ φοβερώτερα μιάσματα και μολύσματα. Οὕτω περὶ τὴν πόλιν ἡμῶν σχηματίζεται στενὴ μολυσματικὴ ζώνη, ἐξ ἧς ἐξορμῶνται αἱ νόσοι και αἱ ἐπιδημιαί. Καθ' ἡμᾶς ἡ θέλην εἶσθαι προτιμώτερον ἐάν δὲν ἀπεκομίζοντο ποσῶς ἐκ τῆς πόλεως αἱ ἀκαθαρσίαι, ἀλλ' ἀφίνοντο εἰς τὰς ὁδοὺς ἐσκορπισμέναι, παρὰ νὰ περισυλλέγωνται και συναθροίζονται ἐν ποσότητι, ἵνα ἀποτελέσωσι τόσας μολυσματικὰς ἐστίας και περὶ τὴν πόλιν ζώνην τόσῳ ὀλεθρίαν. Βλέποντες τὴν κατάχρησιν ταύτην, ἀγόμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οὐδὲ ἤθελεν ἀποκομίζεσθαι αἱ ἀκαθαρσίαι ἐκ τῆς πόλεως, ἐάν αὐταὶ δὲν ἐπωλοῦντο εἰς τοὺς παρ' αὐτὴν κτηματίας και ἐάν τὸ ἐκ τῆς πώλησεως ἔσοδον δὲν ἦτο διὰ τινὰς λίαν σημαντικόν. Οὕτω ἡ πόλις ἡμῶν περιζώννυται ὑπὸ μυρίων κινδύνων, δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν περὶ τὰς δεινὰ νοσήματα ἐκπέμπονται εἰς τοὺς ὀλεθρίους, καινοὺς αὐτῆς ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐκείνων, ἐκτεθειμένων ἀκαλόπτων εἰς τοῦ ἡλίου και τῶν βροχῶν τὰς ἐπιδράσεις, οὐδεὶς ἤθελε νὰ ἐνοήσῃ ὅτι πολλαὶ ἐπιδημιαὶ παρ' ἡμῖν, πολλοὶ πυρετοὶ ἔχουσιν αἰτίαν τὸ ἄτοπον τοῦτο, διότι ἐάν τὸ ἡνθούον δὲν ἤθελαμεν φωνάζει εἰς μάτην ἐπὶ τόσα ἤδη εἶη κατὰ τοῦ ὀλεθρίου τούτου ἀτόπου. Οὕτω ἀπεκλείσθη ἡμῖν ἢ ἐν τῇ ἐξοχῇ διαίτησις και αὐτὸς ὁ ἀνὰ τὰς ἐξοχὰς περίπατος, φεύγετε τὴν πόλιν και τὴν βυρπαρότητα της και ἀποφασίζετε νὰ μείνετε ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν ἐξοχὴν ἀλλὰ μέχρις ἐκεῖ σὰς διώκει ἢ ἀστυνομικὴ φαυλότης, μίαν πρῶταν εὐρίσκεισθε πολιορκημένους στενῶς ἐκ πολυσχημῶν σωρῶν σκουπιδίων, ἅτινα οἱ γείτονές σας συνόλησαν περὶ τὰ ἐκυτόν κτίματα πρὸς λίπανσιν αὐτῶν. Ἀποφασίζετε νὰ περιπατήσετε ὀλίγον ἔξω τῆς πόλεως και δι' ἄλλους μὲν λόγους, ἀλλὰ και διὰ νὰ μὴ βλέπετε τὰ μούτρα τῆς ἀστυνομίας και λησμονήσετε πρὸς στιγμὴν ὅτι ζητεῖ ὡς χοῦροι, ἀλλὰ και ἐκεῖ σὰς διώκει ἢ ἀστυνομία ἢ θεοὶ ἢ νηγκασμένος νὰ ἀναπνεῖτε τὴν μiasματικὴν αἰθρὰν τῶν σκουπιδίων, ἅτινα ἢ ἀγροικία τῆς ἀστυνομίας σὰς ἔχει παρατεταγμένα ἐνθεν και ἐνθεν τῆς διαβάσεώς σας, ὡς τιμητικὴν φρουράν. Καὶ μὴ νομίση τις ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι μερικὴ και παρουσιάζεται εἰς ἓν ἢ πλείωτερα σημεῖα τῆς περιφέρειας τῆς πόλεως, ἢ εἰς μεγάλην ἀπ' αὐτῆς ἀκτίνα, ὁ ἀποκλεισμός εἶναι τέλειος και ἢ μολυσματικὴ ζώνη ἀρχεται ἀμέσως μετὰ τὰς οἰκοδομὰς. Ἦ κατάστασις αὕτη συνεπάγεται και ἄλλο ἄτοπον, τὴν καταστροφὴν τῶν ἐξοχικῶν ὁδῶν διότι διὰ τῶν συναθροιζομένων ἀκαθαρσιῶν πληροῦνται οἱ παρὰ τὰς ὁδοὺς ἐκείνας χάνδακες οὕτω τὰ ὕδατα μὴ εὐρίσκοντα δι' αὐτῶν διέξοδον ἐκχύνονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἢ μεταβάλλουσιν εἰς χειμάρρον ἢ ριάνκιον ἀλλὰ τοῦτο εἶναι τὸ ἐλιγώτερον κακόν ἐν σχέσει πρὸς τ' ἄλλα ἅτινα συνεπάγεται τὸ ἀστυνομικὸν τοῦτο μέτρον. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἔχομεν ἀστυνομίαν, ὅτι δαπανῶμεν διὰ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως χιλιάδας δραχμῶν και τοῦτο ἵνα δηλητηριάζωμεθα και φονευώμεθα. Πρέπει και ἐν τούτῳ νὰ εἴπωμεν τί γίνεται ἀλλαγῶν και τί ἔδει γενέσθαι και παρ' ἡμῖν. Βεβαίως αἱ ἀπορριπτόμεναι ἐκ τῆς πόλεως ἀκαθαρσίαι ἔπρεπε νὰ περισυλλέγωνται και νὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς λίπανσιν τῶν ἀγρῶν και τῶν κτημάτων, ἀλλ' ὑπὸ διαφορετικῶν ὁρῶν. Καὶ πρῶτον νὰ μὴ ρίπτονται ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν ἢ παρ' αὐτάς, ἀλλ' εἰς τὸ ἐνδότερον μέρος ἐκάστου κτήματος και εἰς ὀρισμένην ἀπόστασιν ἀπὸ

τὰ κατωκοιμένα μέρη, νὰ μὴ ἐκτίθενται δὲ εἰς τὸν ἥλιον και τὴν βροχὴν, ἵνα σήπονται ἐν ὑπαίθρῳ και μολύνουσι τὴν περὶξ ἀτμόφαιραν, ἀλλ' ἐντὸς λάκκων καλυπτομένων διὰ παχέως στρώματος χώματος. Διὰ τῶν ἀπλουστάτων τούτων μέσων, ἅτινα εἰσὶ τῆς δυνάμεως ὄλων τῶν κτηματιῶν, ἐδυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν ὅσας ἀθλιότητας συνεπάγεται τὸ σημερινὸν σύστημα τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἀκαθαρσιῶν, ὅπερ μαρτυρεῖ ὅτι ζῶμεν ἐν ἀγροῖα καταστάσει. Ἄλλὰ και ἢ μετὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι ζητοῦμεν πάρα πολλὰ ἀπὸ Ἀστυνομίαν οὐδεμίαν ἔχουσαν ἰδέαν τῶν ἀναθετειμένων αὐτῇ καθήκοντων και ὑπολαμβάνουσαν τὴν ὑπόστασιν της ὡς δραγμασιό. Ὁλιβερὸ εἶναι ἢ ἀποστολὴ τοῦ τοπικοῦ τύπου ἀναγκαζομένου νὰ ρίπη τὰς ἐκ τῆς πύλεως ἀποκομιζόμενας ἀκαθαρσίας εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ἀρμοδίων!

Τὸ ἐμπόριον ἡμῶν παραπονεῖται κατὰ τινος τελωνιακοῦ μέτρον, ἐφαρμοζομένου ἐνταῦθα ἀπὸ τινος, δηλ. κατὰ τῆς παραλύσεως τῶν δεμάτων ἢ κιβωτίων τῶν ὑπὸ διαμετακόμισιν εἰσκομιζομένων ἐμπορευμάτων, ἅμα εἰσαχθῶσι και πρὶν ἢ ζητηθῶσι πρὸς τοπικὴν ἀνάλωσιν ἢ πρὸς μεταφορὰν, ὅπερ ἐκθέτει τὰ ἐμπορεύματα ἐκεῖνα εἰς φθορὰς και ἀπωλείας. Τὰ κατὰ τοῦ μέτρου τούτου παράπονα τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορίου, διεβίβασεν τὸ Προεδρεῖον τοῦ ἡμετέρου Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, κατ' ἐντολὴν τοῦ Σωματείου τούτου, πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον, διὰ τοῦ κατωτέρω δημοσιευομένου ὑπομνήματος του, ἐν ᾧ ἐνέχονται οἱ λόγοι τοῦ ἐπιζήμιου τοῦ τελωνιακοῦ ἐκείνου μέτρου.

—)ο(—
Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
 « ΕΡΜΗΣ »
 Πρὸς τὸ Σ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.
 Εἰς Ἀθήνας.
 Ἐν Πάτραις τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1889.
 Κύριε Ὑπουργέ!

Τὸ ἐπ' ἐσχάτων ληφθὲν τελωνιακὸν μέτρον τοῦ νὰ παραλύωνται τὰ δέματα και κιβώτια τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ἀπὸ διαμετακόμισιν εἰσκομιζομένων, ἅμα τῇ ἀρξίσει των και πρὶν ἢ ἐξαχθῶσιν εἰς ἀνάλωσιν, ἢ ἀποσταλῶσιν εἰς ἄλλους λιμένες καταναλώσεως, ἀποβαίνει ἐπιζήμιον τοῖς ἐμπορευομένοις και ἐγείρει εὐλόγα παράπονα, χωρὶς νὰ προστατεύῃ τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ οὗ ἐφαρμόζεται.

Ἦ ζημία προσγίνεται, διότι, παραλυομένων τῶν δεμάτων ἢ κιβωτίων, τὰ ἐμπορεύματα ἐκεῖνα μένουσιν ἐκτεθειμένα εἰς πολλοὺς κινδύνους, τινὰ δὲ και εἰς τὸν κίνδυνον τῆς τελείας καταστροφῆς, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως καταλλήλων ἀποθηκῶν διαμετακομίσεως. Ἴσως τὸ μέτρον τοῦτο ἐν ἄλλοις τελωνείοις τοῦ Κράτους ἐν εἰς ὑπάρχουσι κατάλληλοι και διαίτεροι δι' ἕκαστον ἔμπορον ἀποθῆκαι διαμετακομίσεως νὰ μὴ ἦνε ἐπιζήμιον ἀλλὰ παρὰ τῷ ἐνταῦθα τελωνεῖῳ τὰ ἐμπορεύματα συσσωρευόμενα και μένοντα ἐπὶ μακρὸν εἰς ἀθλιὰς ἀποθήκας ὑφίστανται φθορὰς σημαντικὰς. Οὐδὲ εἶναι εὐκολοῦς ἢ δυνατὴ πάντοτε ἢ ἀνάδεξις τῶν δεμάτων και ἢ ἀνασύστασις τῶν κιβωτίων.

Βεβαίως ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἐγκτεται ἢ ἰδέα τῆς προστασίας τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου κατὰ τῆς λαθρεμπορίας, και ἢ ἀγορὰ τῶν Πατρῶν ἥτις οὐδέποτε ἀπέβλεψεν εἰς τὸ ἐκ λαθρεμπορίας κέρδος, πολλάκις δὲ κατήγγειλε τὰς πηγὰς αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, δὲν ἀποκρούει τὸ μέτρον, μόνον ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς του λαμβάνει τὴν τιμὴν, διὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Βεμῆς» νὰ παρατηρήσῃ εὐσεβῶς τὰ ἐπόμενα.

Ἐάν τὸ μέτρον τῆς παραλύσεως τῶν ὑματίων ἢ κιβωτίων τῶν ὑπὸ διαμετακόμισιν εἰσκομιζομένων ἐμπορευμάτων δὲν ἐφηρμοζέτο κατὰ τὴν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου εἰσαγωγὴν των, ἀλλὰ πάντοτε ἐνταῦθα καθ' ἣν στιγμὴν ἤθελον ζητηθεῖ πρὸς τοπικὴν ἀνάλωσιν, ἢ πρὸς μεταφορὰν εἰς ἄλλους λιμένας, καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου ἀρκούντως ἤθελον ἐξασφαλισθεῖν καὶ ἡ φθορὰ τῶν ἐμπορευμάτων ἐκείνων ἤθελον ἀποφεύγεσθαι· συνεπῶς ἤθελον παύσει καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὐλογα παράπονα τῶν ἐμπορευομένων, ἅτινα τῇ ἐντολῇ αὐτῶν ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἐβρῆς» ἐνετείλατό μοι νὰ διαβιβάσω ὑμῖν, κ. Ὑπουργέ, μετὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ θαυμάτου πρὸς ὑμᾶς σεβασμοῦ του.

Ἐπιειθέστατος
Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου
Πατρῶν «Ἐβρῆς».

Δ. Στάμος.
Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Φιλίππουλος.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ λήγουσα ἐβδομάς, παρῶσθεσα κατ' ἀρχὰς μεγαλητέρας ἐλπίδας ζωηρᾶς κινήσεως καὶ ἐργασίας, ἐνεκα τῶν ἐκ τῶν ἀγορῶν τῆς καταναλώσεως προσδοκωμένων εἰδήσεων, περὶ τῆς ὑπεστώσεως τύχης τοῦ ἐν αὐταῖς εὐρισκομένου καρποῦ τῆς φεικτικῆς ἐσοδείας, διέρρευσεν ἡμερωτέρα ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, αἱ τιμαὶ δὲ ὑπέστησαν ἐλάττωσιν 5—10 δραχμὰς κατὰ μέσον ὄρον τὴν χιλιάδα. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη τῶν τιμῶν μεγαλητέρα ὑπῆρξεν ἐν Πύργῳ, ἢ ἀγορᾷ τοῦ ὀποίου κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐπέδειξε μεγάλῃν εὐκισθησίαν, διότι ἐνῶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα αἱ σταφίδες ἐκεῖ ἐτιμῶντο δραχμὰς 158 μετὰ παράδοσιν Κατάκωλον, σήμερον εὐρισκόμεθα εἰς τὰς δραχμὰς 145 τὴν χιλιάδα. Ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ καὶ Γαλλίᾳ ἡ κατάστασις εἶναι ἡσυχωτάτη καὶ συνεπεία ταύτης ὑποστήριξις δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ, τοσοῦτον μᾶλλον ἐφ' ὅσον ἡ ἐν Γαλλίᾳ ἀδράνεια ἐξακολουθεῖ.

Χθὲς (7 Σεβρίου) ἐπωλήθησαν 300 χιλιᾶδες λιγυδίστης πρὸς δραχμὰς 145—149, Φιλιατρῶν φορτίον ἐγκαταλειφθὲν πρὸς 147 καὶ ἕτερα φορτία ἀκέραια (ἀνέπαφα) πρὸς 151 1)2—154. Ὄσαύτως δὲ καὶ ἐν Ζακύνθῳ ἐγένοντο ἰκαναὶ πωλήσεις ἐπαρχιακοῦ καρποῦ πρὸς 148—153 κατὰ τὴν ποιότητα. Ἐπωλήθησαν δὲ καὶ 100 166, ἢ ἄδη ὄμοις οἱ ἀγορασταὶ προσφέρουσι μόνον 160, οἱ δὲ κἄτοχοι ἐμείωσαν τὰς ἀπαιτήσεις των μέχρι 168 ἐνῶ πρότερον εἶχον ἀπορρίψει 170 καὶ ἡζίου 175.

Ἐπὶ τοῦ Πατραϊκοῦ καρποῦ ὀλίγοις ἐργασίαι ἔλαβον χώραν. Οἱ ἀποθηκᾶριοι εἶνε εὐδιάθετοι νὰ πωλήσωσιν εἰς τὰς δραχ. 175 τὰς ὀποίας αἱ ἀγορασταὶ δὲν πληρώνουσι, ἐξαιρέτοι δὲ ποιότητες ἀποθηκῶν ἐπωλήθησαν πρὸς δρ. 180 καὶ μερῖδες ἐκλεκταὶ—οἰκοκυρίαὶ—εὐρίσκουν δραχ. 180—195 κατὰ τὴν ποιότητα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι ἀμφότερα τὰ αἰτήματα τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Ἐβρῆς» τὰ διατυπωθέντα τὸ μὲν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, τὸ δὲ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἠκούσθησαν καὶ τὰ ὑποβληθέντα δι' αὐτῶν ζητήματα ἐλύθησαν κατὰ τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορίου. Ὁ κ. Τελωνὴς παρεγγέλω ἡ νὰ μὴ ὑποβάλλῃ εἰς δημοτικὴν φορολογίαν τὸν ἐξ ἄλλων δήμων διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀφικνούμενον ἐνταῦθα σταφιδοκαρπὸν, ἐάν γέρῃ πιστοποιητικὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ὅτι δημοτικὸν φόρον ἐπὶ τῇ

ῶσαν εἰς τοὺς τόπους, τῆς παραγωγῆς του. Ἐπίσης ὁ κ. Τελωνὴς παρεγγέλω τὸν σταφιδοκαρπὸν τὸν ἐρχόμενον ἐνταῦθα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αἰτίας δι' αὐτὸν πληρώνουσι ἐλάσσονα φόρον ἐξαγωγῆς, νὰ εἰσπράττῃ τὸν ἐλάσσονα τούτου φόρον καὶ ἂν εἰσκομιζέται διὰ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἐξάγεται ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν τελωνείου. Ἡ παραδοχὴ τῶν αἰτημάτων τούτων τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, εὐλόγων ἄλλως τε καὶ δικαίων, ἐνεποίησε παρ' ἡμῖν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν.

— Δώσαντες τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις καὶ ἐπιτυχόντες εἰς αὐτάς ἐγένοντο δεκτοὶ ὡς μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Ὑδελπίδων οἱ ἐπόμενοι νεορὸι συμπολίται ἡμῶν: Χρ. Κοντογούρης, Λεων. Θεοφίλου, Ἰωάν. Κωστιάκης καὶ Ν. Γαλανόπουλος. Συγγαίρομεν αὐτοὺς καὶ τὰς ἀξιότιμους οἰκογενεῖας των. Εἶναι πολὺ εὐχάριστον, ὅτι νέοι εὐπορουσῶν οἰκογενειῶν ἐκλέγουσιν ὡς στάδιον τοῦ βίου των τὸ στρατιωτικόν, διότι διὰ τῶν μέσων των θὰ δυναθῶσι νὰ διατηρήσωσι τὴν στρατιωτικὴν ἀξιοπρέπειαν, ἥτις συνεχῶς κινδυνεύει καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς φιλοτιμωτέρους ἀξιωματικούς, ὅταν οἱ οἱ παλαιῶσι διηνεκῶς πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου.

— Ὁ καλὸς κἀγαθὸς ἡμῶν συμπολίτης κ. Φιλοπομπὴν Παρασκευαΐδης, διήλθεν ἐντεῖθεν κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον μεταβαίνων εἰς Παρισίους πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκθέσεως μετὰ τῆς ἀνεψίας του δεσποινίδος Ἐθάνθιας Χανιτζῆ Ἰωάννου, ὅπου τοὺς συνοδεύουσι αἱ εὐχαὶ τῶν πολυαριθμῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

— Περὶ τοὺς ἑκατὸν εἰκοσι ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀποκαταστημένων Ἰταλῶν ἱδρυσαν Ἀλληλοβοηθητικὴν Ἐταιρίαν ὑπὸ τὸν τίτλον ΒΙΚΤΩΡ ΒΜΜΑΝΟΥΗΛ, ἣς συνετάχθη τὸ Καταστατικόν καὶ προσεχώρησεν αἱ ἀρχαιεστίαι. Τὸν πυρῆνα τῆς Ἐταιρίας ταύτης ἀπῆρτισαν 47 μέλη προὔπαρξουσες ἐνταῦθα παρομοίαι Ἐταιρίας καὶ τινες ἄλλοι φιλότιμοι Ἰταλοὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐκαστῶν καὶ τὴν τῶν συμπατριωτῶν των εὐμερίαν. Εὐχόμεθα προκοπὴν εἰς τὸ νέον κάλλιστον σωματεῖον.

— Ἡ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Πύργου συγκοινωνία διεκόπη ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης, διότι τὰ ἐκ τῆς βροχῆς τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὕδατα, σχηματίσαντα ὀρηκτικὰ ρεύματα, παρέσυρον τὸ ὑπόστρωμα τῆς γραμμῆς εἰς ἀκετὸν μῆκος αὐτῆς. Πολυαριθμοὶ ἐργάται μισθωθέντες ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐργάζονται πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς γραμμῆς, ἠλπίζετο δὲ ὅτι σήμερον ἤθελον ἐπαναληφθῆ ἡ συγκοινωνία.

— Ὁ παρὰ τῷ ἐνταῦθα Δημοσίῳ Γυμναστηρίῳ Γυμναστὴς κύρ. Ἀνδρέας Πετρουτζῆς, ὑπέβαλεν ἡμῖν ἐν χειρογράφῳ, ἀξιόλογον αὐτοῦ ἔργον «Περὶ ὀργανικῆς γυμναστικῆς», ὅπερ μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἐξειδικιαμένης ἐμπειρίας τοῦ συγγραφέως περὶ τὸ ἀντικείμενον ὃ πραγματεύεται καὶ τοῦ ζήλου πρὸς τὸ ἔργον ὃ ἐξασκεῖ. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Πετρουτζῆ, περιέλασεν ἐν μεθοδικῇ τάξει πάντας τοὺς παραδεδομένους κανόνας τῆς γυμναστικῆς, καὶ ἐν θαυμαστῇ σαφηνείᾳ, δύναται δὲ οὕτω ν' ἀποβῇ πολυτίμον ἐγκόλπιον εἰς τε τοὺς γυμναζομένους καὶ τοὺς γυμναστάς. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὁ κ. Πετρουτζῆς, παρενέβαλεν ἐν τῷ ἔργῳ του καὶ ἴδια αὐτοῦ γυμνάσματα, περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν ὁποίων ἐδιδάχθη ἐκ μακρᾶς τοῦ ἐπαγγέλματός του ἐξασκήσεως, καὶ ἐπλούτισε τὴν ποικίλην συλλογὴν τῶν γνωστῶν γυμναστικῶν ὀργάνων, διὰ νεωτέρων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐφευρέσεως ἅτινα ἐξετιμῆθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ ἱατρῶν καὶ ἄλλων εἰδημόνων ἀνδρῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπλούτισθη προσέτι δι' ἀπειρίας εἰκόνας καὶ σχημάτων αἰτινὰς καθιστῶσι εὐληπτατὰ διδασκόμενα καὶ προσετιὰ παντὶ γυμναζομένῳ ἢ γυμναστῇ: τὰ σχήματα ταῦτα καὶ αἱ εἰκόνας διακρίνονται ἐπὶ τῇ ἀκριβεῖα καὶ φιλοκαλίᾳ τῆς χαράξεως, ἥτις μαρτυρεῖ καὶ περὶ ἄλλης εἰδικότητος τοῦ κ. Πετρουτζῆ, τῆς τοῦ σχεδιαστοῦ, εἰς ἣν φαίνεται ὅτι ἡσκήθη εὐσυνειδήτως. Ἡ αἴτι-

μαστικὴ αὕτη εἶναι προσωρισμένη ν' ἀναπληρώσῃ μέγα κενὸν παρ' ἡμῖν τοῖς στερουμένοις τοιούτων βοηθημάτων, ἀλλ' ἴσως εἶναι καὶ καταδύνασμένη νὰ μὴ χραισμοποιηθῇ, δι' ἑλλειψίν μεσῶν ἐκδόσεως, μ' ὅλον ὅτι ἅπαντες δὲν παύομεν ἐπαινοῦντες τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς καὶ θεωροῦντες αὐτὸ ἀναπόφευκτον συμπλήρωμα τῆς φυσικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπου· διότι ἡ περὶ αὐτοῦ κυβερνητικὴ καὶ ἰδιωτικὴ πρόνοια ἐξικνεῖται μόνον μέχρι τῶν λόγων. Ὡς τὸ ἔργον τοῦ κ. Πετρουτζῆ μένει μέχρι σήμερον ἀγνωστον, δυστυχῶς ἀγνωστος μένει καὶ ὁ συγγραφεὺς του, κατατριβόμενος ἐνταῦθα περὶ μικρᾶ, ἐνῶ ἐδύνατο νὰ χραισμοποιηθῇ καλλίτερον καὶ νὰ ἀποβῇ ὀφελίμος εἰς εὐρύτερον κύκλον, ἐάν ἐκαλεῖτο εἰς Ἀθήνας ὅπου ἤθελον ἀναπτύξῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὸν ζῆλον ἐπ' ἀγαθῇ τῆς νεολαίας. Ὁ κ. Πετρουτζῆς νέος εἰσέτι ἀνὴρ, ἀκαταπόνητος ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἐνθερμος ζηλωτὴς τοῦ ἔργου του, ἐμπειροτάτος εἰς τὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ εἰδικῶς σπουδάσας τὰ κατ' αὐτὴν ἐν Εὐρώπῃ, διὰ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἔργου του, ἀποκτᾷ ἕνα ἐτι τίτλον εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἣν συνιστῶμεν ἐκ καθήκοντος καὶ αὐτὸν καὶ τὸ ἔργον του.

— Ἐκ τοῦ χρηματοκιβωτίου τοῦ ἐνταῦθα μεταλαμπόρου κ. Ἀναστ. Παπαγιάννη ἀφῆρθησαν παρ' ἀγνωστοῦ περὶ τὰς 25,000 δραχμὰς· δὲν ἀνεκαλύφθη δ' εἰσέτι ὁ δράστης, μ' ὅλον ὅτι συνελήφθησαν καὶ ἐκρατήθησαν τινες. Φαίνεται ὅτι ὁ κλέπτης εἰσέδυσσε λάθρα εἰς τὴν οἰκίαν κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ἔμεινε κενρωμένος μέχρι τῆς νυκτός, ὁπότεν ἐποφελούμενος τῆς ἀπουσίας τῆς οἰκογενείας, διαμενούσης εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἀνεσκέλευσε τὰ πάντα καὶ εὐρῶν τὰς κλειδας τοῦ χρηματοκιβωτίου, ἠνοιξεν αὐτὸ καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς θύρας ἀνευ ῥήξεως.

— Τὸ δεκαετὲς θυγάτριον τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἀριστείδου Χαραβᾶ χθὲς ἔπεσεν ἐκ τοῦ ἐξώστου τῆς οἰκίας του, ἐξ ὕψους περὶ τὰς 25 μέτρα καὶ ἐτραυματίσθη θεινῶς κατὰ τὸ σῶμα καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν κεφαλὴν. Πολλοὶ ὑπῆρχον χθὲς ἐλπίδες περὶ τῆς διασώσεώς του.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα ἐν συγγενικῷ κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἡλία Πεσαλῆ μετὰ τῆς καλλιστῆς καὶ εὐγενεῆς δεσποινίδος Ἀναστασίας Στεφ. Σερμενίδου οἱ φίλοι εὐχονται αὐτοῖς πᾶν καταθύμιον.

— Τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας ἐτελεύτησε καὶ τὴν ἐπομένην ἐκηδεύθη ὁ συμπολίτης ἡμῶν Νικόλαος Πετρόπουλος, ἀρχαῖος συμβολαιογράφος, ἀφελὲς λύπην ἀπαραμύθητον τῇ ἑαυτοῦ συζύγῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην βροχὴ εὐεργετικὴ ἔλουσε ἐνταῦθα τὴν γῆν καὶ ἀπέδωκεν εἰς τὴν φύσιν τὴν ἐκρενὴν αὐτῆς ὄψιν, ἀποπλύνασα τὰ φυτὰ ἐκ τοῦ κονιορτοῦ καὶ ἀναζωογονήσασα τὰ μαραινόμενα ἤδη κάλλινα αὐτῶν. Ἡ βροχὴ αὕτη ἰδιαίτερος ὠφέλιμος τὰς ἀμπέλους αἰτινὰς ἡσθάνοντο τὴν χρονίαν ξηρασίαν.

— Διατρίβει πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐνταῦθα ὁ αἰετὸς δέσιμος Ἰωάννης Σάββας ἐφημέριος ἐν Κερκύρᾳ, ὃν πολλοὶ παρ' ἡμῖν ἐνθυμούνται ἐφημερεύσαντα ἐπὶ μακρᾷ εἰς ἐνταῦθα ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ πολλαχῶς συνδεθέντα πρὸς τὸν τόπον διὰ δεσμῶν ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως.

— Τὸ ἀπελθὸν Σάββατον διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο ἐν τῇ πόλει μας ὁ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἰταλίας τέως διορισθεὶς διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα Β'. Ἰταλικῆς σχολῆς καθηγητῆς ΒΕΙΣΣΟ μετὰ τοῦ βοηθοῦ του διδασκάλου κ. ΖΑΚΚΟΝΗ. Ὁ κ. Βείσσο ὅστις τυγχάνει ἐκ τῶν διακεκριμένων λογίων τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰ μεγίστης σημασίας ζητήματα τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διδασκαλῆς, εἶνε γνωστὸς οὐ μόνον ἐν τῇ πατρίδι του ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξῶ κόσμῳ ὡς συγγραφεὺς καὶ ὡς δημοσιογράφος. Ἡ παρουσία αὐτοῦ λοιπὸν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει εἶνε πολλαπλῶς εὐχάριστος ἢ

μην, διότι πλείστας χρησάς ἐλπίδας παρέχει ἡ μὴν ὅτι ἡ Β. Ἱταλικὴ σχολὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοιοῦτου ἐγκρίτου καθηγητοῦ θ' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς δικαίας προσδοκίας τῆς τε Ἱταλ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας διὰ τῆς τελείας καὶ εὐαγώγου ἐκπαιδεύσεως τῶν παρ' ἡμῖν βιοῦντων ἀδελφῶν Ἱταλῶν.

— Ὁ ἱεροκῆρυξ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος δμιλῆσει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παντανάσσης.

Φίλε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»

Καταχωρήσατε παρακαλῶ εἰς τὸ ὑμέτερον φύλλον τὰ ἐπόμενα.

Πρὸ ἡμερῶν ἐπώλησα τῷ κ. Δ. Σχιζῆ σταφιδοκαρπὸν τῆς ἀποθήκης μου, ὃν κατὰ τὴν παραλαβὴν μοὶ ἐγκατέλιπεν, ὡς κακῆς ποιότητος, συμβουλευθεὶς, ὡς ἔμαθον, πρὸς τοῦτο τοῖς κ. κ. Δ. Κρεμύδαν καὶ Δ. Δάραν. Δὲν ἐξηνάγκασα, ὡς ἐδικαιούμην, τὸν νέον ἔμπορον κ. Σχιζῆν νὰ παραλάβῃ τὸν σταφιδοκαρπὸν μου, εἰς ἀμοιβὴν τοῦτου ὅμως οἱ ἀνωτέρω κύριοι διέδωσαν κατόπιν, καθ' ἃ μοὶ ἀνεκoinώθη, ὅτι μοὶ ἐγκατέλιπον τὸν σταφιδοκαρπὸν, διότι δὲν ἦτο καθαρᾶς παραγωγῆς Πατρῶν, κατὰ τὴν αὐθεντικὴν μάλιστα ἀπόφασιν τοῦ ἐιδικοῦ κ. Δάρα, διότι ἐνεῖχε πρᾶγμα Κάμπου κατὰ τὰ τρία τέταρτα. Τὴν γνώμην ταύτην ἐξακολουθεῖ ὑποστηρίζων ὁ κ. Δάρας καὶ δὲν δυσκολεύεται νὰ τὴν ρειαθίδῃ εἰς ὄντινα συναιτᾷ.

Ἐννοεῖται, κ. Συντάκτα, ὅτι ἐδῶ ἡ ὑπόθεσις ἀλλάσσει. Πρόκειται πλέον περὶ ἀπάτης ἢ μετῆλθον ἐν γνώσει κατὰ τοῦ κ. Σχιζῆ. Μοὶ ἀποδίδεται δηλαδὴ μομφὴ ἢ δὲν δύναμαι εἰμὴ μετ' ἀγανακτήσεως ν' ἀποκρούσω.

Ὁ σταφιδοκαρπὸς ὃν παρέδωσα τῷ κ. Σχιζῆ ἦν καθαρῶς ἐκ τῆς τοῦ ἁγ. Βασιλείου (Βραχνῶν) περιφέρειας, ἥτις ἐφέτος ἀληθῶς δὲν εἶχε τόσῳ καλὴν ποιότητα καὶ ἐξεληφθῆ παρὰ τοῦ κ. Σχιζῆ ὡς Κάμπος.

Εὐχαριστῶ τὸν φίλον μου κ. Σχιζῆν διὰ τὸ φιλοφρόνημα, δὲν πρέπει ὅμως νὰ τὸν ἀδικήσω τόσον, καθόσον ὁ ἴδιος ἐμολογεῖ ὅτι δὲν εἶνε γνώστης τῶν σταφίδων. ἀλλὰ πείθεται εἰς ὅ,τι τῷ ὑπαγορεύει ὁ Νέστορ αὐτοῦ κ. Δάρας.

Ὁ κ. Δάρας ἐν τούτοις ὄφειλε πρὶν ἢ δώσῃ ἀκράσιν εἰς κακοθούλους ἴσως εἰσηγήσει νὰ ἐξετάσῃ, οὐχὶ ἐπιπολαίως, ἀλλ' ἀκριβέστερον καὶ λεπτότερον τὰ πράγματα.

Δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἐπλανήθην περὶ τὴν διάγνωσιν μερίδος τινὸς σταφιδοκαρποῦ, ὡς μὴ ἔχων ἀκόμη τὴν ἐξαιρετικὴν περὶ τὰς σταφίδας πείραν τοῦ κ. Δάρα, ἀλλ' ἂν ἐν γνώσει ἐδέχθην εἰς τὰς ἀποθήκας μου πρᾶγμα Κάμπου, ἄς μαρτυρήσῃ ἡ ὑποδοχὴ ἢ ἔτυχον τὰ κάρρα Σπήλιου τινος Μαλανδρινίου μόλις διέγνωσα ὅτι ὁ σταφιδοκαρπὸς ἐκεῖνος ἦτο νόθος. Τὸ τοιοῦτον μάλιστα ἀνεκοίνωσα αὐτοστιγμῇ τοῖς φίλοις κ. κ. Ι. Καραβᾶ καὶ Ἀδ. Διαμαντοπούλῳ.

Καίτοι ἔχω ὅλους τοὺς λόγους νὰ πιστεύω ὅτι οἱ μετ' ἐμοῦ συναλλαττόμενοι ἔσχον πάντοτε ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην δι' ὅσον σταφιδοκαρπὸν τοῖς ἐπώλησα ὅτι εἶναι πάντοτε καθαρῶτατος παραγωγῆς Πατρῶν, ἐπειδὴ ὅμως ἡ διάδοσις τοῦ κ. Δάρα παραβλάπτει ὅπωςδήποτε τὴν ἐμπορικὴν μου ὑπόληψιν ἔγραψα τ' ἀνωτέρω τοῦλάχιστον διὰ τοὺς μὴ γνωρίζοντάς με.

Σημειωτέον ἐν τούτοις ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ὁ κ. Δάρας ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ σταφιδοκαρπὸς ὃν παρέδιδε τῷ κ. Σχιζῆ ἦν κατὰ τὰ τρία τέταρτα προσλευσεως Κάμπου αἱ τιμαὶ τῶν σταφίδων συνέπεσε νὰ εὐρίσκωνται εἰς ἐκπτώσιν, ὅτι δὲ τὸν σταφιδοκαρπὸν τοῦτον τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐγκαταλείψεώς του οἱ κ. κ. Βάρρ καὶ Σα. ὃν ἡ περὶ τὰς σταφίδας πείρα, ἄς μοὶ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Δάρας νὰ εἰπῶ, εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἰδικῆς μου, ἠγύρασαν

μετὰ ἐπισταμένην ἐξέτασιν ὡς καθαρᾶς παραγωγῆς Πατρῶν.

Δέχθητε, κ. Συντάκτα, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Πάτραις 7 Σεπτεμβρίου 1889.

I. H. ΧΑΛΔΑΡΑΜΠΗΣ.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «ἁγ. Νικολάου» ἀρχόμενος τῇ 1 Ἰανουαρίου 1888 καὶ λήγων τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1889.

Ἐσοδα

Μετρητὰ ἐν τῷ ταμείῳ κατὰ τὸν ἰσολογισμόν τὸν κλεισθέντα τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1887	δραχ. 2,284,82
Ὅφειλέται ἐκ τοῦ ἰδίου ἰσολογισμοῦ ἐκ πωλήσεως οἰκοπέδων	δραχ. 36,272,18
Ὅμοιως διάφορα	» 36,803,67
Εἰσπράξεις Ναοῦ καὶ Παρεκκλησίου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1888 ἕως σήμερον	» 14,092,03
Εἰσπράξεις ἐξ ἐνοικίων	» 238,70
ὁμοίως ἀπὸ τόκους διαφόρων	» 4,462,98
ὁμοίως ἐκ συνεισφορῶν	» 914,40
ὁμοίως ἀπὸ Γ. Δουζίναν ὀφειλέτου ἐκ πωλήσεως Σταφιδαμπέλου α'. δόσις	» 1,351,50
ἀπὸ ἴδιον Β'. δόσις	δραχ. 1,351,50
τόκος αὐτῶν	» 108,12
ἀπὸ Β. Μαντούσσην ἐκ πωλήσεως Σταφιδαμπέλου Α'. δόσις	δραχ. 1,312,80
ἀπὸ ἴδιον Β'. δόσις	» 1,312,80
τόκος αὐτῶν	» 23,40
ἀπὸ Χ. Πετρόπουλον ἐκ πωλήσεως οἰκίας Α'. δόσις	δραχ. 2,033,33

ἐν ὅλῳ ἔσοδα μέχρι σήμερον δραχ. 102,562,23

Ἐξοδα

Μισθοδοσίαι τοῖς κάτωθι

Εἰς τὸν Ἀον ψάλτην ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1888 ἕως σήμερον μῆνας 20	δρ. 160	δραχ. 3,200
» » Β'. ψάλ. μ. » »	45	δραχ. 900
» » Α'. ψάλτην Παρεκκλησίου » »	740	
» » Β'. ψάλτην » »	376	
» » ὑπηρετήν Ναοῦ μ. 20	δρ. 50	δραχ. 1000
» » βοηθὸν αὐτοῦ μ. »	δρ. 12	δραχ. 240
» » ἱεροδιάκονον » μ. »	δρ. 50	δραχ. 1000
» » » παρεκκλησίου μ. 20	δρ. 160	
» » ἱεροκῆρ. Βλαχόπουλον μ. 19	δρ. 475	
Δι' ἀγορὰν ἐλαίου	δραχ. 210,75	
Εἰς οἰκογενεῖας ἐνδεεῖς	» 159,50	
Εἰς τὸν ἐργολάβον Γ Γεωργόπουλον δι' ἐκχωμάτωσιν καὶ ἐργασίαν μάνδρας	δραχ. 21,491,90	
Σκρουμπάκην δι' ἐκχωμάτωσιν	δραχ. 11,240,00	
Π. Κέκιαν διὰ τὴν ἀνω μάνδραν	δρ. 4,467,00	
Μηχανικὸν Ζαφειρίου	δρ. 1,813,00	
Ἐπισκευὰς τοῦ Ναοῦ καὶ παρεκκλησίου καὶ διάφορα	δραχ. 8,420,78	
ἀγορὰν Κηροῦ καὶ χυτικὰ	δραχ. 2,783,92	
ἀξίαν διαφόρων οἰκοπέδων ἀγορασθέντων καὶ ἀποζημιωθέντων	δραχ. 12,354,00	
Εἰς ὅσα ὀφείλον διάφοροι ἐν τῷ Ναῷ κατὰ τὸν ἰσολογισμόν τῆς 31 Δεβρίου 87	δρ. 73,075,80	
ἐξ αὐτῶν εἰσπράχθησαν μέχρι τοῦδε	δρ. 42,227,77	

μένουσιν εἰσέτι ὀφειλόμενα δρ. 30,848,03
Μετρητὰ εὐρισκόμενα εἰς Ταμεῖον » 682,35

Ἐν ὅλῳ δραχ. 102,256,23.

Χρήματα εὐρεθέντα εἰς τὸ ταμεῖον δρ. 682,35
διάφορα ὀφειλόμενα μέχρι σήμερον » 30,848,03

Τὸ ὅλον δραχ. 31,530,38

Ἐν Πάτραις τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1889.

Οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ τοῦ «ἁγ. Νικολάου»,
Γεώργιος Βορέας, ἱερεὺς
Α. Π. Ρηγόπουλος
Παῦλος Λυκούδης
Γ. Ἀγγελάτος.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ

Χ. Δημητροπούλου καὶ Δ. Πουενάρα.

Ἡ Διεύθυνσις κατανοοῦσα τὴν ὀφείλειαν, ἥτις προσγίνεται τοῖς μαθηταῖς ἐκ τῆς ὑπὸ τὸ αὐτὸ σύστημα πλήρους καὶ συνεχούς διδασκαλίας, τὴν ἐκ τῆς ἀποτόμου διακοπῆς ταύτης προερχομένην βλάβην προβλέπουσα ἀφ' ἐτέρου, σχηματίζει ἀπὸ τοῦ ἡδη ἀρχομένου σχολικοῦ ἔτους, ὑπὸ ἱκανὸν καὶ εὐδόκιμον Καθηγητὴν καὶ τὸ ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟΝ, ἐξ' οὗ οἱ ἀπολυόμενοι θὰ κατατάσσωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γυμνάσιον. Γινώσκουσι δὲ καλῶς οἱ τὰ τῆς παιδείας παρακολουθοῦντες τὴν θαυμασίαν μορφωτικὴν δύναμιν, ἣν ἔχει διδασκαλία ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα παρεχομένη.

Βλέποντες δὲ τὸν σωματικὸν μαρasmus καὶ τὴν διανοητικὴν στρέβλωσιν, ἣν ὑφίστανται αἱ ἀπαλατριεῖς καὶ τετραεῖς ὑπάρξεις ἐν τισὶ τρώγλαις, αἱ ὁποῖαι εὐφρόμως νηπιαγωγεία καλοῦνται, ἀπεφασίσαμεν νὰ σχηματίσωμεν καὶ κατωτέραν προκαταρκτικὴν τάξιν ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ καλουμένην, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ διασήμου παιδαγωγοῦ καὶ ἱδρυτοῦ τῆς σχολῆς ταύτης, τῆς ἄλλως παιδικοῦ κήπου κληθείσης, Φρ. Φροϊδέλου, καθ' ὃν εἰς παιδας μικροῦς τριεῖς ἢ τὸ πολὺ πενταεῖς, θὰ παρέχεται διὰ παιδιῶν ὑπὸ καταλλήλου νηπιαγωγῆς ἢ πρώτης διανοητικῆς τροφῆς τῶν παιδῶν, πρόσφορος καὶ εὐπεπτος, διεγείρουσα ἐλαφρᾶς τινὰς ἠθικὰς ἰδέας, τὴν τῆς ἀγάπης, τῆς ὑπακοῆς, μαλασσουσα τὴν καρδίαν καὶ προετοιμοῦσα οὕτω τὴν παραιτέρω σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν παιδῶν. Ἐν τῇ τάξει ταύτῃ γίνονται δεκτὰ καὶ κοράσια τῆς αὐτῆς ἡλικίας.

Οὕτω τὸ πρότυπον Ἐκπαιδευτήριον ἐξ ὀκτῶ τάξεων ἡδη ἀποτελούμενον καθίσταται ἀληθῶς «ΠΡΟΤΥΠΟΝ», ἐνῶ μαθητῆς ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην ἐκπαιδευόμενος ἀναπτύσσεται κατὰ τὴν κρίσιν, ἐξασκείται εἰς τὸ παρατηρεῖν καὶ ἐξετάζειν, εὐρύνει τὸν κύκλον τῶν γνώσεών του καὶ καθίσταται ἱκανὸς διὰ τε τὴν ἀνωτέραν αὐτοῦ παιδευσιν, ἥτις θὰ τῷ εἶνε εὐκολωτέρα καὶ ἀνεπιώτερα, καὶ διὰ τὸν πρακτικὸν βίον.

Ἡ Διεύθυνσις ἐπιφυλάσσει νὰ γνωρίσῃ προσεχῶς τῷ φιλομούσῳ κοινῷ καὶ τοῖς διδάξοντάς κ. κ. Καθηγητάς καὶ Διδασκάλους.

Τὰ μαθήματα ἀρχοῦντα τακτικῶς ἀπὸ τῆς 4ης Σεπτεμβρίου ἐν τῷ καταστήματι κειμένῳ παρὰ τῇ ἐμπορικῇ Λέσχῃ, ἐνῶ ἐξακολουθοῦσι νὰ γίνωνται ἐγγραφὰ τῶν μαθητῶν, ἀπὸ τὴν 8ην ἕως 12 Π. Μ. καὶ 2 ἕως τὰς 4 Μ. Μ.

Ἐν Πάτραις 24 Αὐγούστου 1889.

Ἡ Διεύθυνσις.

Πωλεῖται σταφιδαμπέλος πρώτης ποιότητος εἰς θέσιν «Ὀβρυά» ἐκ στρεμμάτων 11 μετὰ ἐξοχικοῦ οἰκίσκου. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ ἀγοραστῆς ἀπευθυνθήτω πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην Γ. Πόλον.